

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 1Csp/24/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8620200588
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Keselicová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2021:8620200588.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, sudkyňa JUDr. Jana Keselicová, v právnej veci žalobcu J. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX Q. XXX, právne zastúpený Sidor a partneri, s.r.o., Železničná 4/A, 920 01 Hlohovec, IČO: 52 635 970, proti žalovanému Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpený Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 47234 679, o zaplatenie 890,48 eura, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 419,48 eura s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 1.4.2020 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

III. Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na súde dňa 3.4.2020 domáhal zaplatenia sumy 890,48 eura.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 03.11.2014 žalobca uzatvoril s predávajúcim s AUTO DISCONT s.r.o., IČO: 35899620, so sídlom: Šenkvickej cesta 14/F, 902 01 Pezinok zápis v OR: Obch. register Okresného súdu Bratislava I., oddiel: Sro, vložka číslo: 33072/B kúpnu zmluvu na automobil značky Chevrolet Lacetti, dátum prvej evidencie: 19.09.2008, číslo TP/R.: V

Podľa kúpnej zmluvy kúpna cena za automobil bola dohodnutá vo výške 2.599 EUR vrátane DPH. Časť kúpnej ceny vo výške 307 EUR bola kupujúcim zaplatená v hotovosti pri podpise kúpnej zmluvy, čo predávajúcim podpísal potvrdil.

-2- 1Csp/24/2020

Podľa dohody medzi predávajúcim a kupujúcim v kúpnej zmluve, zvyšná časť kúpnej ceny. Predmetu zmluvy (definovaný v bode E kúpnej zmluvy) vo výške 2.292 EUR bola zaplatená predávajúcemu prostredníctvom úveru na základe zmluvy o úvere č. : W. XX/XXXXXX uzatvorenej medzi kupujúcim a obchodnou spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Trnava v oddiele: Sa, vo vložke č.: 101 30/T.

Žalobca so žalovaným uzatvoril dňa 3.11.2014 úverovú zmluvu č. W. XX/XXXXXX (ďalej len „Zmluva“), ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru na úhradu zvyšnej časti kúpnej ceny predmetu zmluvy (Predmet zmluvy: kúpa motorového vozidla značky Chevrolet Lacetti, dátum prvej evidencie: XX.XX.XXXX, číslo TP/R.: V).

Podľa bodu 2. Predmet financovania, bod 2.1 - Predmetom financovania podľa tejto zmluvy je motorové vozidlo, vrátane prípadných doplnkových služieb, poskytovaných dodávateľom k tomuto vozidlu:

V zmysle uvedenej zmluvy bol žalobcovi poskytnutý úver s nasledujúcou špecifikáciou: konečná cena predmetu financovania - 3 070 EUR, zaplatené v hotovosti klientom - 307 EUR, celková výška úveru - 2 763 EUR, podmienky splácania úveru: ročná úroková sadzba: 17,27%, RPMN: 18,70%, priemerná hodnota RPMN: 23,81%, celkové náklady spotrebiteľa: 2 010,72 EUR, celková čiastka splatná spotrebiteľom: 4 773,72 EUR, konečná splatnosť úveru: 01.11.2021, výška celkových nákladov nezahrnutých do výpočtu RPMN: 0 EUR, mesačná splátka: 56,83 EUR, dátum prvej mesačnej splátky: 01.12.2014, počet splátok: 84

Uvedená Úverová zmluva nie je v súlade s právnou úpravou ochrany spotrebiteľa a so zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „zákon o spotrebiteľských úveroch“) a s ďalšími predpismi slovenského právneho poriadku. Podľa zákona o spotrebiteľských úveroch má spotrebiteľská zmluva v rámci ochrany a informovanosti spotrebiteľa obsahovať predpísané povinné náležitosti. Ich absencia alebo prípadný nesúlad spôsobujú sankcie podľa zákona o spotrebiteľských úveroch.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sp.zn. 1Cdo/238/2017 z dňa 18.10.2018 uvádza, že“ Zároveň dovolací súd podotýka, že v prípade, ak nebankový subjekt (veriteľ) koná nekorektne a neuvedie do úverovej zmluvy všetky zákonom predpísané údaje, je toto jeho konanie zo zákona sankcionované tým, že zmluva sa stáva bezúročnou a bezpoplatkovou. Čo v podstate znamená, že spotrebiteľ je povinný zaplatiť veriteľovi len samotnú istinu úveru (pôžičky). Táto skutočnosť má preto za následok automatickú neplatnosť tých častí zmluvy, ktoré sa týkajú práve odplaty a úrokov za poskytnutý úver. Je preto dôležité správne posúdiť, či je zmluva platná s výnimkou častí o úrokoch a odplate, alebo má ešte také (iné) vady, že je ako celok neudržateľná, a preto v celosti neplatná. Uvedené má tiež dopad na posúdenie, z akého dôvodu bezdôvodné obohatenie vzniklo, čo následne determinuje tak okamih bezdôvodného obohatenia (kedy k obohateniu došlo), ako aj začiatok plynutia objektívnej premlčacej lehoty na uplatnenie nároku z bezdôvodného obohatenia.“

V súvislosti s uvedeným uvádzame nasledovné nesprávne uvedené náležitosti Úverovej zmluvy: Nesprávne celková výška spotrebiteľského úveru V zmysle § 9 ods.2 písm. g) Zmluva o spotrebiteľskom úveru musí obligatórne obsahovať správny údaj o celkovej výške a konkrétnej mene spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie.

Osobitná obsahová náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere - celková výška poskytnutého spotrebiteľského úveru - musí zodpovedať jeho zákonnému pojmovému vymedzeniu. Podľa judikatúry Súdneho dvora vo veci Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová proti FINWAY a.s., C-377/14 zo dňa 21.04.2016, vyplýva, že...“ celková výška

-3- 1Csp/24/2020

úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené“.

Článok 3 písm. l) a článok 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES ako aj bod I prílohy I tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi poskytnuté.

Treba zdôrazniť, že neoprávnené zahrnutie súm tvoriacich celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom do celkovej výšky úveru bude nutne viesť k podhodnoteniu RPMN, ktorého výpočet závisí od celkovej výšky úveru.

Vnútroštátny súd sa musí zaoberať tým, či jedna alebo viac súm (napr. úrok, odmena, poplatok) neboli neoprávnené zahrnuté do celkovej výšky úveru v zmysle článku 3 písm. l) smernice 2008/48, keďže táto okolnosť má vplyv na výpočet RPMN a ovplyvňuje tak správnosť informácií, ktoré mal veriteľ uviesť podľa článku 10 ods. 2 tejto smernice v predmetnej zmluve o úvere .

Základným a vstupným údajom pre správny výpočet RPMN, je výška poskytnutého úveru spotrebiteľovi, pričom táto suma predstavuje výlučne objem finančných prostriedkov, ktoré spotrebiteľ reálne dostal k dispozícii, resp. boli skutočne poskytnuté. V kúpnej zmluve bola dohodnutá celková výška spotrebiteľského úveru 2 292 EUR, ako doplatok kúpnej ceny Predmetu kúpy, avšak žalovaným v Úverovej zmluve bol použitý vstupný údaj pre výpočet celkovej výšky spotrebiteľského úveru Konečná cena Predmetu financovania t. j 3 070 EUR, pričom nie je zrejмый obsah pojmu (plnení), resp. súm

tvoriacich Konečnú cenu Predmetu financovania. Je však zrejmé, že nejde o doplatok kúpnej ceny predmetu financovania, ktorý mal predstavovať výšku 2 292 EUR.

Rozdiel (navýšenie) medzi uvedeným predstavuje (3 070 EUR - 2 292 EUR) sumu 778 EUR. Podľa žalovaného predstavovala celková výška úveru (uvedená v Úverovej zmluve) sumu 2.763 EUR, čo je údaj zjavne nesprávny, odlišný od sumy dohodnutej v Kúpnej zmluve ako doplatok časti kúpnej ceny, ktorá suma mala tvoriť i údaj o celkovej výške spotrebiteľského úveru. Žalovaný uvedené vypočítal tak, že vychádzal z ním určenej Konečnej ceny Predmetu financovania, odpočítal časť kúpnej ceny zaplatenej žalobcom pri podpise kúpnej zmluvy (3.070 EUR - 307 EUR = 2 763 EUR).

Na základe uvedeného je zrejmé, že žalovaný v Zmluve uviedol nesprávnu výšku spotrebiteľského úveru, v dôsledku čoho sa v zmysle ustanovenia § 11 ods. 2 písm. b) považuje úver vyplývajúci zo Zmluvy za bezúročný a bez poplatkov. Nesprávne uvedená RPMN Je potom zrejmé, že žalovaný vychádzal i pri výpočte RPMN z nesprávneho údaju o celkovej výške spotrebiteľského úveru, ktorá RPMN v dôsledku použitia nesprávneho vstupného údaju je nesprávna a podhodnotená, čím uvádza žalobcu do omylu v otázke skutočných nákladov na vlastný spotrebiteľský úver. Výška Ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) uvedená v predmetnej Úverovej zmluve nezodpovedá (v neprospech žalobcu - spotrebiteľa) skutočnej výške RPMN vypočítanej vzhľadom na výšku úveru, počet a výšku splátok a ostatných nákladov spojených s poskytnutím úveru. RPMN predstavuje celkové náklady spojené s úverom alebo pôžičkou ako číslo vyjadrené v percentách na ročnej báze. Pre spotrebiteľa predstavuje smerodajné a jednoduché porovnanie spotrebiteľských úverov a pôžičiek a najvýhodnejší úver, resp. pôžička, je tá ktorá má najnižšiu hodnotu RPMN, je ukazovateľ, ktorý odzrkadľuje skutočnú cenu úveru. Žalobca za použitia kalkulačky RPMN z Portálu finančnej osvety a ochrany finančného spotrebiteľa Ministerstva financií vypočítal RPMN, kedy základným údajom je

-4- 1Csp/24/2020

suma doplatku kúpnej ceny automobilu vo výške 2 292 EUR. Takto vypočítaná RPMN potom predstavuje výšku 27,13 %, čo je v absolútnom rozpore s údajom uvedeným v úverovej zmluve vo výške 18,70 %. Podľa rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (NS SR 6Sžo/21/2013, NS SR sp. zn. 6Sžo 39/2012, NS SR2Sžo/29/2013, NS SR sp. zn. 3Sžo/19/2012) za spotrebiteľský úver možno považovať v zmysle platnej právnej úpravy v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, len poskytnutie finančných prostriedkov, ktoré veriteľ poskytol spotrebiteľovi na doplatenie kúpnej ceny za motorové vozidlo, ktoré spotrebiteľovi predával.

Pokiaľ veriteľ do celkovej výšky spotrebiteľského úveru zahrnul aj poplatok za poskytnutie pôžičky postupoval v rozpore s platnou právnou úpravou ustanovenou v § 2 zákona č. 129/2010 Z. z., čoho následkom je nesprávny výpočet RPMN.

V zmluve uvedená RPMN tak žalobcu (spotrebiteľa) uviedla do omylu a vyvolala tak u neho domnienku výhodnosti úveru, čím narušila ekonomické správanie spotrebiteľa.

Vzhľadom na vyššie uvedené sa Zmluva a úver z nej vyplývajúci považuje v zmysle ust. § 11 ods. 1 v spojení s ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov. Prekročenie administratívneho stropu najvyššej prípustnej výšky odplaty.

Odplatu v zmysle § 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. pri poskytovaní peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úroky, poplatky, akékoľvek iné odplatné plnenie alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy, a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov.

Najvyššia prípustná miera odplaty je stanovená ako dvojnásobok priemernej RPMN nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novo poskytnutých spotrebiteľských úverov za kalendárny štvrtrok predchádzajúci uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

Zmluva bola uzatvorená dňa 03.11.2014, potom kalendárnym štvrtrokom je 3. štvrtrok 2014. Zo súhrnných informácií o údajoch o novo poskytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 3. štvrtrok 2014 ku dňu 30.09.2014 tabuľky zverejnenej na stránke NB SR, tiež Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky pre spotrebiteľské úvery so zmluvnou splatnosťou nad 5 do 10 rokov vrátane pre Ostatné spotrebiteľské úvery predstavovala RPMN 12,70%.

V zmluve uvedená RPMN vo výške 18,70%, nie je vypočítaná správne, pretože skutočná výška RPMN predstavuje 27,13 %. Výška najvyššej prípustnej výšky odplaty v rozhodnom období bola 25,40 %.

Možno uzavrieť, že je zrejmé, že vypočítaná skutočná RPMN vo výške 27,13 % ako odplata pri spotrebiteľských úveroch a pôžičkách, prevyšuje najvyššiu prípustnú mieru odplaty určenú nariadením vlády, ktorá v čase podpisu Zmluvy predstavovala 25,40 %.

Vzhľadom na vyššie uvedené je zrejmé, že Zmluva je neplatným právnym úkonom v časti dojednanej odplaty z dôvodu jej rozporu (prekročenia) administratívneho stropu určeného právnou úpravou.

3. Okresný súd Svidník vo veci vydal platobný rozkaz pod č. k. 1Csp/24/2020-46 zo dňa 5.8.2020.

4. Žalovaný dňa 20.8.2020 podal odpor proti platobnému rozkazu v ktorom uviedol, že žalovaný ako poskytovateľ úverov preplatil na základe doručenej faktúry zo dňa 03.11.2014 vystavenej na sumu 3 070 eur zo spoločnosti AUTO DISKONT s.r.o. sumu uvedenú vo faktúre vo výške 2 763 eur ako doplatok kúpnej ceny za motorové vozidlo a

-5- 1Csp/24/2020

doplnky. Predmetná faktúra bola žalobcom odsúhlasená, na znak čoho ju aj podpísal, preto žalovanému nie je zrejmé, z akého dôvodu namieta predmet kúpy u žalovaného, ktorý je poskytovateľom úveru a nie u predajcu, ktorý faktúru vyhotovil. Je výlučne záležitosťou medzi predávajúcim a kupujúcim aké podmienky kúpy si dojednávajú a odsúhlasia. Úverová zmluva, vyúčtovaná faktúra ako aj preberací protokol sú žalobcom podpísané, z čoho vyplýva, že s obsahom jednotlivých listín sa oboznámil, ich obsahu porozumel a súhlasil s nimi. Nie je povinnosťou a tiež ani právom žalovaného, ako poskytovateľa úveru, dopytovať sa dodatočne po doručení faktúry žalobcu ako klienta, či si chce naozaj zakúpiť všetko, čo je uvedené vo faktúre a či s vyfakturovanou sumou súhlasí. Výška celkovej kúpnej ceny je uvedená vo faktúre vyhotovenej predajcom, ktorú žalobca ako klient odsúhlasil a podpísal, čo znamená, že sa s ňou oboznámil a s výškou vyfakturovanej ceny súhlasil. Následne je faktúra spolu s úverovou zmluvou zasielaná na preplatenie veriteľovi. Veriteľ teda nemá absolútne žiadny dosah na položky uvedené vo faktúre, ktorú len prepláca, ale nevyhotovuje. Je preto nevyhnutné striktné rozlišovať vzťah medzi predávajúcim - spoločnosťou AUTO DISKONT s.r.o. a žalobcom ako kupujúcim a ďalší vzťah medzi poskytovateľom úveru - spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. a klientom ako dlžníkom. K žiadnemu zavádzaniu zo strany žalovaného nedošlo, nakoľko žalobca presne vedel, v akej výške mu bude úver poskytnutý a on sám s touto výškou súhlasil. V bode 3.4 úverovej zmluvy je totiž presne uvedená celková výška úveru ako suma 2 763 eur, žalobca bol s touto výškou oboznámený, s obsahom zmluvy súhlasil, na znak čoho ju podpísal, a neskôr aj plnil. Žalobca súčasne podpísal aj protokol o prevzatí predmetu financovania, v ktorom bola taktiež uvedená celková cena predmetu financovania vo výške 3 070 eur, ktorú žalobca ani v tomto prípade nenapádal, ani nespochybňoval. Celkovo tak žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 2 763 eur, ako vyplýva zo samotnej úverovej zmluvy. Predmetná úverová zmluva bola uzatvorená z iniciatívy žalobcu, žalovaný uzatvorenie zmluvy žalobcovi žiadnym spôsobom nevnucoval. Bolo povinnosťou žalobcu zmluvu si riadne a dôsledne prečítať a následne až po dôslednom porozumení všetkým ustanoveniam ju podpísať. Ochrana spotrebiteľov sa nemôže dostať až do rozsahu, že oslobodí spotrebiteľa od čítania zmluvy a následne, keď dôjde k uplatňovaniu jednotlivých zmluvných ustanovení sa začne spotrebiteľ brániť tým, že si ju neprečítal a neporozumel jej. Doposiaľ žiadny náš klient ako spotrebiteľ pri uzatváraní zmluvy nevyjadril nesúhlas, ani nenamietal žiadne z ustanovení úverových zmlúv a rovnako ani nepožiadaval o vysvetlenie žalovaného z dôvodu, že jej nerozumie. Veľa klientov ako spotrebiteľov sa obmedzí len na získanie finančného prospechu zo zmluvy zabúdajúc na svoje povinnosti. Úverová zmluva však zakladá synalagmatický záväzkový právny vzťah, na základe ktorého si strany majú plniť navzájom. Žalobca mal možnosť s úverovou zmluvou sa v pokoji domova dôsledne oboznámiť a v prípade výhrad a nesúhlasu s ňou od zmluvy odstúpiť, čo však neurobil a ani neplánoval, nakoľko úver riadne a včas splácal. Žalovaný poukazuje na to, že ani ochrana spotrebiteľov nemôže byť bezbrehá. Právne predpisy ustanovujú podmienky, za akých sa môžu úvery poskytovať. Avšak aj tu sa prax vyvíja, čo je zrejmé aj zo zmien v jednotlivých zákonoch resp. v prijímaní nových zákonov, ktoré nahrádzajú tie staré. Obdobný právny názor vyslovil v odôvodnení svojho rozsudku aj Okresný súd Galanta v konaní vedenom pod sp.zn. 35Csp/316/2017 v znení: „Žalobca vo svojich vyjadreniach argumentoval, že celková výška úveru 9.053,- Eur (z ktorej následne žalovaný vychádzal pri výpočte RPMN a celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom) nezodpovedá výške zostatku kúpnej ceny motorového vozidla 8.170,- Eur podľa kúpnej zmluvy, ktorá mala byť uhradená z prostriedkov úveru. Podľa tvrdenia žalobcu mal žalovaný celkovú výšku úveru navýšiť o sumu príslušenstva, pričom z kúpnej zmluvy je zrejmé, že v dohodnutej kúpnej cene bolo zahrnuté i príslušenstvo predmetu zmluvy. S takouto argumentáciou sa súd nestotožňuje. Je

-6- 1Csp/24/2020

nesporné, že predmetom písomnej kúpnej zmluvy uzavretej medzi treťou osobou a žalobcom bol predaj motorového vozidla Renault Laguna za kúpnu cenu 9.970,- Eur, ktorá mala byť v časti 8170,- Eur financovaná z prostriedkov úveru. Zároveň však bolo zistené, že okrem písomnej kúpnej zmluvy z 26.11.2013 boli medzi treťou osobou a žalobcom uzavreté ďalšie zmluvy, predmetom ktorých boli tovary

a služby vymedzené a ocenené vo faktúre E Túto faktúru žalobca podpísal a ani v priebehu konania nerozporoval, že mu tieto služby a tovary popri motorovom vozidle Y. J. boli dodané. Tieto zmluvné vzťahy neboli uzatvárané za účasti žalovaného. Ako je uvedené vyššie, určenie sumy peňažných prostriedkov, ktoré tvoria úver, je podstatnou náležitosťou zmluvy o úvere a podlieha dohode strán a hlavnom predmete plnenia. Podľa názoru súdu[^] je v zmluve celková výška úveru uvedená jasne, určite a zrozumiteľne v sume 9.053,-Eur. Zároveň je zmluve vymedzený účel, na ktorý sa žalobca zaviazal poskytnuté prostriedky použiť ako nákup motorového vozidla, vrátane prípadných doplnkových služieb, poskytovaných dodávateľom. Žalobca netvrdil, ani nepreukazoval, že by mu prostriedky v dojednanej výške úveru neboli poskytnuté (teda, že nebola preplatená celá faktúra FVBA1130_131879). Skutočnosť, že celková výška úveru v úverovej zmluve sa nezhoduje so zostatkom kúpnej zmluvy, ktorá mala byť financovaná z úveru podľa kúpnej zmluvy, je irelevantná, keďže predmetné zmluvné vzťahy boli uzatvárané medzi odlišnými subjektmi. Pre uzavretú úverovú zmluvu je podstatné, že bol platne dojednaný hlavný predmet plnenia, a to výška úveru v sume 9.053,-Eur. Použitie predmetných prostriedkov bolo viazané na dohodnutý účel, a to kúpu motorového vozidla (v sume 8.170,- Eur podľa kúpnej zmluvy), prípadne doplnkové služby poskytované dodávateľom. Záväzok použiť peňažné prostriedky v súlade s účelom zaväzoval žalobcu ako dlžníka, ktorý ich použil na úhradu ďalších tovarov a služieb vymedzených vo faktúre FVBA1130_131879 v celkovej sume 883,- Eur (629 + 191 + 48 + 15,40 - 0,40). V prípade ak by žalobca použil peňažné prostriedky v rozpore s účelom, v zmysle § 507 Obchodného zákonníka by veriteľ mal právo od zmluvy odstúpiť, ktoré však žalovaný v danej veci nevyužil. Výška poskytnutého úveru v úverovej zmluve nebola teda určená jednostranne žalovaným, ako sa mylne žalobca domnieva, ale závisela od doručenej faktúry predajcu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalovaný zastáva názor, že aj hodnota RPMN bola vypočítaná správne na základe vzorca uvedeného v prílohe zákona č. 129/2010 Z.z. a so správnymi vstupnými údajmi. Výška RPMN je v úverovej zmluve uvedená korektne spolu s predpokladmi pre jej výpočet, ktoré sú uvedené priamo v úverovej zmluve. Z popisu jednotlivých položiek vzorca je zrejmé, že žalobca pokiaľ nemá vysokoškolské vzdelanie v odbornom smere nemá šancu skontrolovať si výpočet hodnoty RPMN, uvedenej žalovaným len na základe vzorca a uvedených predpokladov. Žalobca spochybňuje správnosť hodnoty RPMN uvedenej v úverovej zmluve a to na základe výpočtu prostredníctvom internetových kalkulačiek. Žalovaný zotrváva na svojom názore, že internetové kalkulačky majú len informatívny charakter (uvedené aj priamo na internetovej stránke), ktorý nie je možné považovať za hodnoverný dôkaz preukazujúci nesprávnu hodnotu RPMN, nakoľko tieto portály nie sú kompetentné a smerodajné na vyhodnocovanie správnosti výpočtu RPMN. Jediným oprávneným orgánom, ktorý vzhľadom na zložitosť samotného výpočtu RPMN môže uskutočňovať kontrolu RPMN je Národná banka Slovenska ako kontrolný orgán nebankových subjektov. Pokiaľ ide o jednotlivé predpoklady pre výpočet RPMN sú uvedené priamo v texte úverovej zmluvy. Žalovaný v prílohe zasiela metodické usmernenie k výpočtu RPMN, ktorý aj reálne zohľadňuje pri svojich výpočtoch. Súčasne z neho vyplýva, že RPMN sa nedá laicky relevantne počítat e- kalkulačkami. Nepresnosť výpočtu RPMN na základe internetových kalkulačiek žalovaný v prílohe prikladá. Na stránke <<http://www.fininfo.sk/sk/kalkulacky/kalkulacka-rpmn>> bol po zadaní parametrov úverovej

-7- 1Csp/24/2020

zmluvy výsledok RPMN v hodnote 18,14%, kým výsledok na stránke <<https://openiazoch.zoznam.sk/hotovostne-pozicky/kalkulacka>> bol v hodnote 18,66%. Žalovaná úverová zmluva bola uzatvorená v roku 2014, kedy sa interval medzi splátkami a poskytnutím úveru vyjadroval v súlade so zákonom v dňoch. Následne v roku 2016 došlo implementáciou európskej legislatívy k zmene vyjadrovania intervalov, čo je presne popísané v priloženom Metodickom usmernení NBS. Pokiaľ nie je možné v internetových kalkulačkách nastaviť presne, podľa ktorej právnej úpravy sa RPMN počíta (čo reálne nie je možné) musí sa takýto výpočet považovať VÝLUČNE ZA ORIENTAČNÝ. Okrem toho sa v internetovej kalkulačke dá nastaviť splácanie úveru buď len na začiatku mesiaca alebo na konci. Táto informácia je podstatná pre výpočet podľa legislatívy pred i po implementácií európskej smernice. Pokiaľ túto skutočnosť nie je možné v kalkulačke zohľadniť, nie je možné získať správny výpočet hodnoty RPMN. V čase uzatvorenia úverovej zmluvy bola výška úrokov upravená ustanovením § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení: Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Výška úrokovej sadzby nie je pevne stanovenou veličinou, ktorá je konštantná pre všetky banky a nebankové subjekty na trhu. Závisí od ponuky jednotlivých bankových a nebankových subjektov

úvery s akou výškou úrokovej sadzby spotrebiteľom ponúknú. Úroková sadzba býva ovplyvnená najmä ponukou a dopytom po kapitále, ale aj mnohými ďalšími faktormi, ktorými sú napríklad inflácia, riziká, výška úveru alebo doba splatnosti úveru. Výška úrokovej sadzby potom odzrkadľuje, nakoľko rizikové je poskytnutie toho-ktorého úveru tomu- ktorému žiadateľovi. A teda, čím je doba splácania úveru dlhšia a bonita klienta nižšia, tým vyššiemu riziku sa vystavuje ten, kto finančné prostriedky poskytuje, že úver mu nebude riadne splatený. Je všeobecne známe, že nebankové subjekty poskytujú úvery s vyšším rizikom ako banky, pričom cena rizika sa prejavuje práve vo výške odplaty za poskytnutý úver. Aj zo štatistík uvedených na internetovej stránke NBS vyplýva, že úroky, resp. odplaty za poskytnuté úvery budú vždy pri bankách rádovo nižšie ako pri poskytovaní úverov nebankovými spoločnosťami. Je to aj z dôvodu prísnejších kritérií bánk pri poskytovaní úverov. Úvery v nebankovkách preto využívajú najmä klienti, ktorým by úver banky z dôvodu zvýšeného rizika nesplácania neposkytli. Táto okolnosť je reálnym faktom na finančnom trhu a z toho dôvodu spoločnosť nemožno za uvedené sankcionovať, nakoľko bolo na slobodnej vôli klienta, či zmluvu s uvedenou výškou úrokovej sadzby uzatvorí alebo nie. Pokiaľ ide o vyhodnocovanie výšky úrokovej sadzby žalobcom, ktorý ju považuje za v rozpore s dobrými mravmi, žalovaný dáva do pozornosti odôvodnenie rozsudku Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp.zn. 13C/380/2015 zo dňa 4.07.2018 v nasledovnom znení: Súd opätovne po preskúmaní spisového materiálu a Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o revolvingovom úvere došiel k záveru, že ročná úroková sadzba vo výške 31,51% ako aj RPMN vo výške 37% nie je v rozpore s dobrými mravmi a preto nejde o absolútnu neplatnosť právneho úkonu v súlade s ust § 39 OZ. Tunajší súd poukazuje na judikatúru, ktorá ustálila, že v rozpore s dobrými mravmi je výška úrokov prevyšujúca viac ako dvojnásobne priemerný úrok poskytovaný bankami, najmä zohľadniac skutočnosť, že výška úrokov u nebankových subjektov akým je aj žalobca je spravidla vyššia ako obvykle bankové úroky vzhľadom na vyššie podnikateľské riziko. Úrok poskytovaný bankami v danom období bol vo výške 15,77% ročne, pričom konkrétny zmluvne dojednaný úrok v danom prípade činil 31,51 % ročne. Z uvedeného je zrejmé, že dojednaný úrok bol vyšší oproti priemernému úroku o niečo menej ako

-8- 1Csp/24/2020

dvojnásobne, t.j. neprevyšoval priemerný úrok poskytovaný bankami viac ako dvojnásobne. S poukazom na RPMN určeným pre túto konkrétnu zmluvu vo výške 37% s priemernou hodnotou RPMN na príslušný spotrebiteľský úver, ktorá bola v danom čase 48,52% súd dospel k záveru, že celková odplata dojednaná za tento konkrétny spotrebiteľský úver nebola dojednaná v rozpore s dobrými mravmi. Výška úrokovej sadzby, ktorú súdy akceptujú je rôznorodá a jej výška nie je striktné daná, žalovaný má však za to, že súdy vo všeobecnosti akceptujú výšku úrokovej sadzby do 2,5 násobku priemeru bánk. Uvedené vyplýva aj z rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš zo dňa 01.02.2017 vo veci vedenej pod sp.zn. 10Csp/119/2016, v ktorom súd v odôvodnení konštatuje nasledovné: „Súd v zásade toleruje zvýšenú úrokovú sadzbu u problémových klientov, nepriechodných u bánk, ale len vo výške, ktorá nie je v rozpore s dobrými mravmi. Súd by v konkrétnom prípade akceptoval úrokovú sadzbu do max. 2,5 násobku tohto priemeru. V zmysle nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonáva ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka je maximálna povolená výška odplaty upravená nasledovne: Úverová zmluva č. SUA14/004759 bola uzatvorená dňa 03.11.2014. V zmysle vyššie uvedeného ustanovenia bol preto veriteľ povinný vychádzať z tabuľky pre 2. kalendárny štvrtrok 2014 (vzhľadom na dátum zverejnenia údajov), kde je v riadku s názvom Ostatné spotrebiteľské úvery neuvedené v r. 1 až 5 vo výške od 1500 do 6500 eur vrátane 23,81%. Na základe podkladov ministerstva financií SR na stránke www.mfsr.sk <<http://www.mfsr.sk>> o súhrnných informáciách o údajoch o novo poskytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 2. štvrtrok 2014 je stanovená výška priemernej RPMN na hodnotu 23,81%. V zmysle § 1a ods. 1 je prípustná odplata vo výške dvojnásobku priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov stanovenej podľa §1 ods. 4. Zmluva obsahuje RPMN vo výške 18,7% , teda prípustná v zmysle citovaného ustanovenia by bola až do výšky 47,62%. Z uvedených zákonných ustanovení vyplýva, že výška odplaty je v zákonomnom rozmedzí, preto nespĺňa žalobcom definované kritérium rozporu s dobrými mravmi. K predmetnému konaniu si právny zástupca žalovaného záverom dovoľuje predložiť súdu ešte nasledovný právny názor Okresného súdu Senica v odôvodnení rozsudku zo dňa 21.03.2018 v konaní vedenom pod sp.zn. 9Csp/188/2017 v znení: „Súd považuje za potrebné zdôrazniť, že cieľom zákonnej úpravy spotrebiteľských úverov je ochrana spotrebiteľov pred nekalými praktikami poskytovateľov úverov, pred neprehľadnými, nejasnými, nezrozumiteľnými zmluvami, kedy spotrebiteľ pri podpise zmluvy nemá poňatia, koľko ho napokon úver bude stáť. Nie je to ale nástroj pre špekulácie spotrebiteľa za účelom získania úveru zadarmo a bez akýchkoľvek poplatkov v prípade, keď úver získal na základe jasnej, prehľadnej a zrozumiteľnej zmluvy. Ochrana spotrebiteľa ako slabšej zo zmluvných strán má nepochybne v právnom systéme svoje opodstatnenie, avšak zároveň aj svoje

hranice dané zásadou spravodlivosti a účinnosti ochrany ohrozeného, príp. porušeného práva, zásadou rovnosti strán, ako aj ďalšími zásadami a princípmi ako sú vigilantibus iura, neminem laedere a pod. Bez rešpektovania uvedených zásad a princíпов by súd skĺzol k formalistickému, nevýchovnému a paternalistickému postupu vo výsledku s neprípustným zvýhodňovaním dlžníka oproti veriteľovi. Na základe vyššie uvedených skutočností je preukázané, že zmluva o úvere spĺňa všetky náležitosti platného právneho úkonu, bola uzatvorená v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a neobsahuje žiadne ustanovenia, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Z uvedených dôvodov preto nepovažuje žalobu za dôvodnú, keďže žalobca neuniesol dôkazné bremeno a navrhujeme, aby súd žalobu ako nedôvodnú zamietol a priznal žalovanému náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žalovaný navrhuje, aby súd platobný rozkaz zrušil a nariadil vo veci pojednávanie, resp. žalobu ako nedôvodnú zamietol a priznal žalovanému náhradu trov

-9- 1Csp/24/2020

konania a trov právneho zastúpenia.

5. Uznesením č. k. 1Csp/24/2020-89 súd zrušil platobný rozkaz okresného súdu Svidník zo dňa 5.8.2020.

6. Predmetom konania bolo zaplatenie sumy 890,48 eura s príslušenstvom.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav veci:

8. Žalobca so žalovaným uzatvoril dňa 3.11.2014 úverovú zmluvu č. W. (č. I. 5 spisu), ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru na financovanie kúpy motorového vozidla značky Chevrolet Lacetti 1.4. 16V SX Elite. V zmysle čl. 3 a 4 úverovej zmluvy bola konečná cena vrátane všetkých ďalších účtovaných služieb predmetu financovania v sume 3 070 eur s DPH, časť kúpnej ceny zaplatená klientom v hotovosti 307 eur, celková výška úveru 2 763 eura, ročná úroková sadzba: 17,27%, RPMN: 18,70%, priemerná hodnota RPMN: 23,81%, celkové náklady spotrebiteľa: 2 010,72 eura, celková čiastka splatná spotrebiteľom: 4 773,72 eura, konečná splatnosť úveru: 1.11.2021, výška celkových nákladov nezahrnutých do výpočtu RPMN: 0 eur, mesačná splátka: 56,83 eura, dátum prvej mesačnej splátky: 1.12.2014 a počet splátok: 84.

9. Medzi stranami nebolo sporné, že žalobca na predmetný úver zaplatil sumu 3 182,48 eura.

10. Z kúpnej zmluvy zo dňa 3.11.2014 (č. I. 6 spisu), ktorá bola uzatvorená medzi žalobcom ako kupujúcim a spoločnosťou AUTO DISKONT s.r.o. ako predávajúcim je zrejmé, že predmetom zmluvy bola kúpa vyššie špecifikovaného motorového vozidla za kúpnu cenu 2 599 eur, pričom z uvedenej kúpnej ceny zaplatil žalobca v hotovosti jej časť vo výške 307 eur a zvyšná časť kúpnej ceny bola financovaná z vyššie uvedeného úveru č. XXXXXXXX.

11. Z protokolu o prevzatí predmetu financovania zo dňa 3.11.2014 na (č. I. 53 spisu) vyplýva, že žalobca prevzal predmetné motorové vozidlo, ako cena je uvedená suma 3 070 eur.

12. Z daňového dokladu - faktúry č. E 140210 zo dňa 3.11.2014 (č. I. 106 spisu) súd zistil, že žalobcovi bola zo strany spoločnosti AUTO DISKONT s.r.o. fakturovaná cena predmetného motorového vozidla vo výške 2 599 eur a ďalšie služby vo výške 270 eur a 200 eur, teda spolu suma 3 070 eur s uvedením hotovostnej platby 307 eur.

13. Podstata obrany žalovaného spočívala v tom, že vo vzťahu k obsahovým náležitostiam kúpnej zmluvy žalovaný nie je pasívne vecne legitimovaný, pretože nebol účastníkom tejto zmluvy a nemal žiaden dosah na tvorbu tejto zmluvy a dohodu účastníkov o predmete kúpy, cene kúpy a taktiež nemal žiaden dosah na to, či spoločnosť AUTO DISKONT s.r.o. a žalobca si dojednávajú nejaké doplnkové služby. Žalovaný bol účastníkom zmluvy o úvere, kde je jasne uvedená výška úveru vo výške 2 7063 eur a túto sumu na základe fakturácie uhradil spoločnosti AUTO DISKONT s.r.o. Z ohľadom na uvedené, výške poskytnutého úveru potom zodpovedá aj hodnota RPMN uvedená v úverovej zmluve

-10- 1Csp/24/2020

vypočítaná podľa zákonného vzorca a odplata zodpovedá najvyššej prípustnej výške podľa nariadenia vlády č. XX/XXXX, ktoré nadväzuje na ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Žalovaný taktiež skúmal bonitu žalobcu, kde podľa matričného listu na č. I. 105 spisu bol žalobca zamestnancom na dobu neurčitú u zamestnávateľa Dom tretieho veku, Poloreckého 2, Bratislava s čistým mesačným príjmom 500 eur a mesačnými výdavkami na domácnosť 50 eur, počet osôb v domácnosti 2 a vyživovaných 0.

14. Žalobca zotrval na podanej žalobe a svojich vyjadreniach.

15. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

16. Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka (v znení platnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 53 ods. 1, ods. 2. Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

18. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

19. Podľa § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

20. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej

-11- 1Csp/24/2020

platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

21. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

22. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o

ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy

-12- 1Csp/24/2020

o spotrebiteľskom úvere, p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, s) informácie o právach podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=3.11.2014>> a podmienky ich uplatnenia, t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=3.11.2014>>, u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=3.11.2014>>, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=3.11.2014>>, y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=3.11.2014>> za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

23. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=3.11.2014>>.

r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=3.11.2014>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=3.11.2014>>.

24. Podľa § 451 ods.1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

25. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

26. Podľa § 3 ods.1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení platnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

27. Podľa § 132 ods. 1 CSP, v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

28. Podľa § 187 ods. 1, ods. 2 CSP, za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov. Dôkazným prostriedkom je najmä výsluch strany, výsluch svedka, listina, odborné vyjadrenie,
-13- 1Csp/24/2020

znalecké dokazovanie a obhliadka. Ak nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

29. Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

30. Podľa § 215 ods.1 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

31. Právny vzťah strán sporu súd posúdil podľa noriem spotrebiteľského práva, a to podľa osobitného právneho predpisu zákona o spotrebiteľských úveroch a všeobecného právneho predpisu Občianskeho zákonníka.

32. Podstata žaloby spočívala v tom, že žalobca požadoval od žalovaného zaplatať sumu 890,48 eura ako rozdiel medzi sumou 2 292 eur (kúpna cena podľa kúpnej zmluvy na č. I. 6 spisu) a sumou 3 182,48 eura, ktorú žalovanému zaplatil na predmetný úver. Sporové strany boli účastníkmi úverovej zmluvy na č. I. 5 spisu. Žalovaný nebol účastníkom kúpnej zmluvy na č. I. 6 spisu. Z uvedeného je zrejmé, že z dôvodu nedostatku vecnej legitímácie súd nemohol v tomto konaní preskúmať obsah zmluvného vzťahu medzi žalobcom a spoločnosťou AUTO DISKONT s.r.o., či už z hľadiska náležitosti právnych úkonov alebo prijateľnosti zmluvných podmienok a ich platnosti. Je potrebné rozlišovať medzi právnym vzťahom z kúpnej zmluvy a právnym vzťahom z úverovej zmluvy. Námietky žalobcu vo vzťahu k faktúre vystavenej tretím subjektom - spoločnosťou AUTO DISKONT s.r.o. sú v tomto konaní bez právneho významu. Žalobca by mohol namietať tieto skutočnosti len v konaní vedenom za účasti tohto subjektu. Medzi stranami nebolo sporné, že žalobca poskytol predajcovi sumu 2 763 eur v súlade s predmetom financovania. Či boli služby ku kúpe motorového vozidla predávajúcim dodané, resp. či išlo o vyžiadané alebo nevyžiadané služby, by mohol súd skúmať len vo vzťahu medzi účastníkmi kúpnej zmluvy, čo však nie je predmetom tohto konania (obdobný názor zaujal Krajský súd v Žiline v konaní vedenom pod sp.zn. 11CoCsp/21/2021, Krajský súd v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp.zn. 17Co/143/ 2018).

33. Z uvedeného dôvodu sa súd zameril na to, či úverová zmluva zo dňa 3.11.2014, na základe ktorej žalobca zaplatil žalovanému sumu 3 182,48 eura, spĺňa všetky zákonné náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. Z úverovej zmluvy súd zistil jednoznačne, že medzi zmluvnými stranami bola dohodnutá výška úveru 2 763 eur a predmet plnenia nepodlieha súdному prieskumu s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Výška úveru bola teda

určená určito, jasne a zrozumiteľne. Výšku úrokovej sadzby 17,20 % ročne súd považoval za súladnú s dobrými mravmi a teda zákonnú s poukazom na to, že v danom období boli priemerné úrokové miery spotrebiteľských úverov poskytované bankami na úrovni 12,54 % ročne (č. I. 103 spisu). Vychádzajúc z výšky poskytnutého úveru 2 763 eur, tomuto zodpovedala aj RPMN 18,70 % (č. I. 55 spisu) a PRPMN 23,81% (č. I. 63 spisu).

34. Súd z vykonaného dokazovania zistil, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere, o ktorú žalobca opiera uplatnený nárok neobsahuje obligatórnu náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z., a to ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase

-14- 1Csp/24/2020

uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Článok 4. úverovej zmluvy uvádza konkrétnu výšku RPMN 18,70 % bez uvedenia predpokladov použitých na výpočet tejto RPMN. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje ako povinnú osobitnú náležitosť písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere ročnú percentuálnu mieru nákladov s uvedením všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, ak nie sú uvedené, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zmyslom uvedenej zákonnej úpravy je jednoznačne ochrana záujmov spotrebiteľa, ktorý na základe uvedeného údaja vie zistiť cenu úveru a porovnávať medzi viacerými úvermi. Nie je naplnený zmysel uvedeného zákona, ak je výška RPMN v zmluve síce uvedená, ale bez toho, aby spotrebiteľovi bolo zrejmé, z akých konkrétnych predpokladov dodávateľ vychádzal pri určení jej konkrétnej výšky.

35. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu Prešov 3Co/7/2017, zo dňa 6.4.2017, podľa ktorého k údaju o RPMN (ročnej percentuálnej miere nákladov) odvolací súd zdôrazňuje, že ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri údaji o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Zákonodarcia jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. Odvolací súd preto zastáva názor, že týmito predpokladmi je uvedenie výšky úveru, výšky splátky, jej intervalu, počtu splátok, uvedenie výšky úrokovej sadzby a prípadných poplatkov. Je nepochybné, že v predmetnej úverovej zmluve tento údaj chýba, nie je uvedené aké predpoklady boli použité pre výpočet RPMN, a preto správne konštatoval súd prvej inštancie, že už len z tohto jediného dôvodu je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov (porov. rozsudok KSP0 sp.zn. 3Co 124/2016 z 3.11.2016). Je pritom nesporné, že v predmetnej zmluve spomínané predpoklady pre výpočet RPMN uvedené nie sú. Súd len pripomína, že tá istá povinná náležitosť zmluvy 2 o spotrebiteľskom úvere je uvedená aj v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 a to v článku 10 ods. 2 písm. g/.

36. Ďalšou obligatórnou náležitosťou úverovej zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Zákonodarcia rozlišuje medzi dobou trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termínom konečnej splatnosti, pričom zo zmluvy vyplýva konečná splatnosť, ale nie je uvedená doba trvania zmluvy.

37. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=3.11.2014>>, r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=3.11.2014>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=3.11.2014>>.

38. Z vykonaného dokazovania je preukázané, že žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 2 763 eur a žalobca doposiaľ zaplatil sumu vo výške 3 182,48 eur, preto žalovaný je povinný vrátiť žalobcovi sumu 419,48 eura v právnom režime bezdôvodného obohatenia s úrokom z omeškania 5% ročne z dlžnej sumy od 1.4.2020 (výzva žalobcu) do zaplatenia a v prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

-15- 1Csp/24/2020

39. O trovách strán, súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Vzhľadom na približne rovnaký pomer úspechu a neúspechu v konaní súd stranám sporu náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

P O U Č E N I E : Odvolanie sa podáva lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak

-16- 1Csp/24/2020

ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).